

Børne- og socialminister Mai Mercados talepapir

Anledning	Samrådsspørgsmål S + W-Å om bl.a. ministerens holdning til private pasningsordninger
Dato / tid	Tirsdag d. 21. februar 2017 kl. 13.15 (aftalt varighed: 1 time)
Talens varighed	Ca. 15-16 minutter
Sted	Folketinget

Det talte ord gælder

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL), Pernille Bendixen (DF) og Julie Skovsby (S).

Samrådsspørgsmål S

”Vil ministeren redegøre for sin holdning til private pasningsordninger, herunder hvilke udfordringer ministeren ser ved de private pasningsordninger?”

Samrådsspørgsmål W

”Af daværende børn-, undervisning- og ligestillingsministers besvarelse af spørgsmål 5 (BUU alm. del) fremgår det, at det kommunale tilskud til privat pasning er markant lavere end tilskuddet til den kommunale dagpleje. Kan ministeren bekræfte, at denne forskel afspejler en tilsvarende forskel i forældrenes betaling, og vil ministeren give sin vurdering af, hvad det betyder for forældrenes valg?”

Samrådsspørgsmål X

”Finder ministeren det acceptabelt, at det jf. daværende børn-, undervisning- og ligestillingsministers besvarelse af spørgsmål 11 (BUU alm. del) ikke er muligt at få data vedrørende underretninger på børn i private pasningsordninger?”

Samrådsspørgsmål Y

”Vil ministeren forpligte kommunerne til at oplyse forældre, der modtager tilskud til privat pasning af deres børn, at de private pasningsordninger ikke er underlagt de samme pædagogiske kvalitetskrav som dagtilbuddene?”

Samrådsspørgsmål Z

”Vil ministeren overveje at sidestille kvalitetskravene til de private pasningsordninger ved at ændre dagtilbudsloven, så private

børnepasningsordninger bliver omfattet af dagtilbudslovens kapitel 2?”

Samrådsspørgsmål Æ

”Finder ministeren det rimeligt, at kommunerne jf. daværende børn-, undervisning og ligestillingsministers besvarelse af spørgsmål 14 (BUU alm. del) ikke kan stille nogen form for krav til de private børnepasningers uddannelse i betragtning af, at kommunerne betaler 75 % af omkostningerne ved driften af de private pasningsordninger, og hvordan ser ministeren sammenhængen mellem en prioritering af en tidlig indsats og de voksende krav til kvaliteten af den pædagogiske indsats og de manglende muligheder for at stille krav til børnepasningens uddannelse?”

Samrådsspørgsmål Ø

”Anser ministeren det for et problem, at private pasningsordninger i nogle områder af landet i dag er det eneste pasningstilbud til forældre, der ønsker deres barn passet i en mindre børnegruppe i et privat hjem?”

Samrådsspørgsmål Å

”Mener ministeren, at det er rimeligt, hvis forældre ikke oplyses om, at de med valget af en privat pasningsordning fraskriver sig

retten til et kommunalt tilbud, og vil ministeren forpligte kommunerne til at informere forældrene herom?”

[Generel indledning]

Tak for invitationen til samrådet i dag, hvor spørgerne har stillet en række spørgsmål om tilskud til privat pasning og private pasningsordninger.

Af hensyn til at kunne nå alle spørgsmål vil jeg lave en samlet besvarelse. Jeg vil først svare på det oprindelige spørgsmål S, som har en generel karakter. Herefter vil jeg svare på de syv supplerende spørgsmål ét efter ét.

Samrådsspørgsmål S

I det oprindelige samrådsspørgsmål S har spørgerne udbedt sig min holdning til private pasningsordninger. Spørgerne ser også gerne, at jeg kommer ind på eventuelle udfordringer.

[Regeringen har en målsætning om fleksibilitet og frit valg]

Mange børnefamilier har en travl hverdag. Det er ingen hemmelighed. Det kan ofte være vanskeligt at få familie- og arbejdsliv til at hænge sammen, når arbejde, aflevering og afhentning af børn i

børnehaven, fritidsaktiviteter, indkøb osv. skal gå op i en højere enhed.

Derfor er det en central målsætning for regeringen, at familier i Danmark oplever fleksibilitet og har en udstrakt grad af frit valg – det gælder ikke mindst, når de skal vælge dagtilbud og andre pasningsformer.

[Holdning til tilskud til privat pasning og private pasningsordninger]

Private pasningsordninger og muligheden for at få tilskud til privat pasning er vigtige elementer i det frie valg. Det giver familierne fleksibilitet og mulighed for selv at tilrettelægge pasningen, så den matcher de ønsker og behov, som den enkelte familie måtte have.

Der kan være mange forskellige årsager til, at familier vælger at få et tilskud til at betale for en plads i en privat pasningsordning eller til at ansætte en privat passer.

Fælles familierne er, at de aktivt vælger den private pasningsordning til, fordi de mener, at det passer bedst for barnet og familien. Og det, mener jeg, er vigtigt at respektere.

[Udfordringer ved private pasningsordninger]

Det betyder dog ikke, at vi som politikere skal være ligeglade med, hvordan ordningerne fungerer, og hvilke overordnede rammer der skal være.

Netop derfor har regeringen fremsat et lovforslag, som bl.a. skal sikre, at der stilles om krav om dansk som hovedsprog og krav om, at der skal være fokus på demokratisk dannelse i de private pasningsordninger. Og vi styrker samtidig tilsynet med ordningerne. Det skal ses i lyset af, at vi i regeringen mener, at alle dagtilbud og pasningstilbud til børn skal bidrage til integrationen af børn i det danske samfund og klæde børnene på sprogligt, inden de starter i skolen.

Jeg hører meget gerne, hvis medlemmer af udvalget mener, at der er andre bekymringer, som skal overvejes. Dog mener jeg, at det er vigtigt, at der fortsat er tilstrækkelig fleksibilitet i ordningen, så den netop kan matche forskellige familiers behov.

[Afrunding]

Jeg vil nu afslutte den mere generelle del og gå videre til at besvare de konkrete spørgsmål W-Å.

Samrådsspørgsmål W

I samrådsspørgsmål W henvises til et svar fra den tidligere minister for børn, undervisning og ligestilling, som viser niveauerne for tilskud til privat pasning sammenlignet med tilskuddet pr. barn til en fuldtidsplads i dagpleje og daginstitutioner fordelt på landets kommuner.

Spørgerne ønsker, at jeg bekræfter, om forskellen i tilskudsniveauer afspejler en forskel i forældrenes betaling, og hvilken betydning det har for forældrenes valg.

Jeg har ikke en samlet oversigt over, hvor meget forældrene betaler for en plads i en privat pasningsordning. Det aftales mellem forældrene og den private passer. Jeg kan derfor hverken be- eller afkræfte, om forskellen i tilskudsniveauer medfører, at forældrenes betaling for en plads i en privat pasningsordning er højere eller lavere end betalingen for en plads i et dagtilbud, og dermed hvilken betydning det har for forældrenes valg.

Jeg tror ikke, at forældre vælger tilbud blot på grund af prisen, men efter en samlet vurdering af, hvilket tilbud der passer bedst til netop deres barn og familie. I den forbindelse må de vurdere, om betalingen i forhold til dette så er rimelig.

Samrådsspørgsmål X

I spørgsmål X henvises der også til et svar fra den tidligere minister for børn, undervisning og ligestilling, hvor det fremgår, at der ikke findes data for antallet af underretninger i private pasningsordninger. Spørgerne ønsker at vide, om jeg mener, at det er acceptabelt.

Jeg synes, det er væsentligt at fremhæve, at den skærpede underretningspligt for fagpersoner også gælder for personer, som er beskæftiget i private pasningsordninger. Hvis den private passer har grund til at antage, at barnet fx har behov for særlig støtte efter serviceloven, eller har været udsat for vold eller andre former for overgreb, så skal kommunen underrettes om det.

Underretninger fra private pasningsordninger indgår i den årlige underretningsstatistik på børneområdet, men antallet af underretninger specifikt i private pasningsordninger fremgår ikke. Sådan bliver det ved med at være, for jeg er grundlæggende ikke tilhænger af at indføre yderligere bureaukrati, med mindre det har en reel betydning for børnene og deres familier.

Det betyder ikke, at man lokalt ikke skal interessere sig for det. Et formål med underretningsstatistikken er netop, at kommunerne gør sig nogle tanker om underretningsmønstret i kommunen i forhold til andre kommuner.

Samrådsspørgsmål Y

Med spørgsmål Y spørges til, om jeg har planer om at forpligte kommunerne til at oplyse forældre, der modtager tilskud til privat pasning, at private pasningsordninger ikke er underlagt samme indholdsmæssige krav som dagtilbuddene.

Jeg synes, det ville være en fornuftig oplysning at give forældre, men præcist hvordan kommunerne kommunikerer til forældre, vil jeg lade kommunerne om.

I den forbindelse vil jeg minde om, at alle forældre med børn i alderen frem til skolestart har ret til en plads i et dagtilbud efter pasningsgarantien. Så det er et aktivt valg, hvis forældrene vælger private pasningsordninger.

Samrådsspørgsmål Z

I forlængelse heraf spørges der med spørgsmål Z til, om jeg overvejer at sidestille kravene til de private pasningsordninger med

kravene til dagtilbuddene og dermed lade dem omfatte af dagtilbudslovens kapitel 2.

Jeg mener ikke, at man skal stille fuldstændig samme krav til den private pasning som til dagtilbuddene. Tilskud til privat pasning anvendes ofte af familier til at skabe en individuel løsning for at få lidt mere fleksibilitet i hverdagen.

Fx kan en familie have arrangeret pasning i hjemmet i forhold til familiens arbejdstider eller for en kortere periode, indtil der bliver plads i vuggestuen eller dagplejen nede af vejen. Og her må man stille spørgsmålet, om det giver mening, at fx farmoren, som passer barnet, skal arbejde systematisk med pædagogisk læreplan og foretage sprogvurdering.

Samrådsspørgsmål Æ

I spørgsmål Æ henvises der endnu en gang til et svar fra den tidligere minister for børn, undervisning og ligestilling, hvor det bl.a. fremgår, at der ikke er hjemmel i dagtilbudsloven til at kræve, at en privat passer har et bestemt uddannelsesniveau.

Spørgerne ønsker at vide, om jeg finder det rimeligt, at der ikke kan stilles krav til de private passeres uddannelsesniveau, og

hvordan dette skal ses i sammenhæng med behovet for en tidlig indsats og de voksende krav til kvaliteten i den pædagogiske indsats.

Jeg er enig med min forgænger i, at der ikke er hjemmel i dagtilbudsloven til, at kommunerne kan kræve, at de private passere har et bestemt uddannelsesniveau. Det er jo centralt for den private pasning, at forholdene omkring pasningen aftales mellem forældrene og den private passer.

Jeg vil dog gerne henvise til, at kommunen som led i godkendelsen af pasningsaftalen bl.a. skal godkende passerens personlige forudsætninger. Kommunen kan afvise at godkende aftalen, hvis det vurderes, at passeren ikke har de personlige forudsætninger for at kunne sikre barnets tryghed, trivsel og udvikling.

I forhold til den anden del af spørgsmålet skal jeg igen henvise til, at et af de væsentligste formål med tilskud til privat pasning er give familierne en mulighed for at vælge en fleksibel løsning. Hensynet til familiernes fleksibilitet skal derfor holdes op imod diverse indholdskrav. Derudover fører kommunen tilsyn med ordningen, herunder barnets udvikling og trivsel.

Samrådsspørgsmål Ø

Så er vi kommet til spørgsmål Ø, hvor spørgerne vil vide, om jeg anser det som et problem, at private pasningsordninger i nogle dele af landet er det eneste tilbud til de forældre, som ønsker at få deres børn passet i et privat hjem.

Det er kommunerne, som har forsyningsforpligtelsen. Det betyder, at de skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i dagtilbud, så alle børn i kommunen kan få en dagtilbudsplads efter pasningsgarantien. I den forbindelse kan kommunen løbende justere udbuddet af pladser, og derfor sker der nogle gange det, at kommunerne nedlægger dagplejepladser eller sammenlægger institutioner, fordi efterspørgslen efter pladser har været faldende.

Hvis forældrene fortsat ønsker at få deres børn passet i et bestemt område - fx i en dagplejelignende ordning - så synes jeg da kun, at det er positivt, at de kan få et tilskud fra kommunen til at ansætte en privat passer eller betale for en plads i en privat pasningsordning.

Samrådsspørgsmål Å

Med spørgsmål Å spørges der til, om jeg mener, at det er rimeligt, at forældre ikke oplyses om, at de med valget af tilskud til privat

pasning afskriver sig retten til et kommunalt dagtilbud. Herudover spørges der til, om jeg vil forpligte kommunerne til at informere herom.

Jeg er faktisk ikke sikker på, at jeg forstår spørgsmålet. Tilskud til privat pasning er et alternativ til et dagtilbud og træder derfor som udgangspunkt i stedet for en dagtilbudsplads. Det betyder, at forældrene enten kan få et tilskud til privat pasning eller til et dagtilbud. Det kan jeg ikke se noget problem i. Det gælder på samme måde, at forældre kun kan råde over en plads i ét dagtilbud pr. barn.

Herudover er det sådan, at forældre, der vælger et tilskud til privat pasning, har ret til at få deres barn optaget i et dagtilbud, hvis den private pasning ophører, eller forældrene ikke længere ønsker at benytte privat pasning.

Kommunalbestyrelsen skal offentliggøre retningslinjerne for overgang fra privat pasning til dagtilbud. Formålet er at sikre, at forældrene kan få kendskab til, hvilke frister, formalia osv., der gælder i forhold til ansøgning om plads i dagtilbud, når den private pasning ophører.

[Generel afslutning]

Jeg vil gerne kort afslutte min besvarelse med kort at opsummere.

Det er en central målsætning for regeringen, at familierne i Danmark har fleksibilitet og valgmuligheder, når de skal finde pasning til deres børn.

Her spiller tilskud til private pasningsordninger en betydelig rolle, fordi familierne kan være med til selv at tilrettelægge pasningen, så den matcher deres ønsker og behov.

Der er dog også udfordringer. Derfor har regeringen fremsat lovforslag, hvor der stilles krav om, at dansk skal være hovedsprog, og at der skal være fokus på demokratisk dannelse i de private pasningsordninger.